

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm X. Cùm in Ecclesiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

2. *Episcopus nil contra sacros Canones statuere potest.*
3. *Subditus non tenetur se sistere Superiori, si in citatione exprimatur causa iniusta; vel si notorium sit, eum ad opus illicitum vocari.*

VTrum Abbates Episcopo subiecti ad Synodum, perinde ut alij Sacerdotes, præsertim curati, accedere debeant, olim dubitatum erat. Negat enim Gratianus in causa 18. q. vlt. c. vlt. Gl. hinc ver. diœcesana, arg. c. Episcopus, 11. d. 18. Innoc. & Felinus in hoc c. Henricus Bottaeus de Synodo Episc. p. 2. n. 4. Sed contrarium, quod videlicet Abbates venire debeant ad Synodum, aperte dicitur in hoc c. & in c. penult. & vlt. ead. d. c. Abbates, 16. causa 18. q. 2. c. ex ore 17. de priuile. & docuit Hugo apud Abb. hinc in Gl. i. Innoc. in c. graue, n. 1. de preb. Syl. ver. concilium, q. 6. Zerolain in praxi, p. 1. ver. Concilium, ad 3. Et ita consuetudine in his regionibus obseruatur, que planè conformis est Constit. Trident. fels. 24. c. 2. de reform. ybi etiam hoc adiunctum est: *Quod exemptiones, qui alias, cessante exemptione, Synodo diœcesane interesse deberent, nego, Capitulis generalibus subduntur, accedere teneantur: Si tamen & hi, vel quicunq; alij secularium Ecclesiaram etiam incorporatarum curam gerant, Synodo interesse coguntur. Ex quo loco manifestè apparet, quod Concil. Trident. tanquam indubitatum supponat, Abbates non exemptos ad Synodum obligari: Sicuti & Clemens IV. supponere videtur in c. vt Apostolicæ, 6. de priuile. in 6. ybi statuit, ut Abbates non exempti in Synodis tantum mitris simplicibus, albis, ac planis, Exempti autem, qui interesse tenentur, mitris auratis, sed sine gemmis, ac laminis aureis, vel argenteis.*

De secularibus quoque Sacerdotibus, ac beneficiatis, qui curati non sunt, utrum ad Synodum venire teneantur, dubitari solet, ut videlicet hic est apud Abb. not. 1. Henricum Bottaeum de Synodo Episc. p. 2. n. 17. & 18. Sed respondetur: *Quod ad Synodum Episcopalem, institutam ad cleri totius reformationem, vel statuta generalia edenda, omnes Sacerdotes, & clericci venire teneantur, si vo-*

centur, ut habeatur expressè in c. vlt. d. 8. & tradit Innoc. in c. graue, n. 1. de preb. Non tamen debent vocari v. g. Canonici omnes; sed aliqui, qui nomine omnium veniant ne aliquoquin Ecclesia debito seruitio, & cultu diuino priuentur, ut notauit Barbola deposit. Episc. p. 3. alleg. 93. n. 11. Quamobrem in his regionibus, ubi amplè diœceses sunt, neque omnes Curati aduocantur, sed tantum præcipui. Videri potest Paulus Pialecius in praxi p. 2. c. 2. a. 1. Henricus Bottaeus de Synodo p. 2. n. 18. & seqq.

Porrò ex hoc c. duo notanda existunt: 1. Episcopus nihil contra sacros Canones statuere potest, ut etiam indicatur in c. institutionis, 7. causa 25. q. 2. Quamuis Ducibus secularibus contra Cæsareas leges quandoque statuere concessum sit, ut dixi lib. 1. tr. 4. c. 7. §. 2. vers. ex his, & tradit Abb. hinc, n. 1.

N O T A N D V M II. Subditus non tenetur se sistere Superiori, si in citatione exprimatur causa iniusta, vel si notorium sit, eum ad opus illicitum accersiri. Ita notat hic Abb. prope finem c. & videri potest Innoc. in c. col. 1. de dilationibus.

C A P I T U L U M X.

Cùm in Ecclesiis.

P A R A P H R A S I S.

Quatuor regulares Canonici contra Priorum suum superbè se erigentes, licet corporale ipsi de praestanda obedientia iuramentum ediderint, tamen per omnia ipsi restiterunt. Quamobrem ab eodem Priorre excommunicati fuerunt. Volebat quidem Prior à censura illos absoluere, si de parendo mandatis eius iuramentum præstare vellent; (sicuti Imola, & Abb. ex antiqua lect. referunt) sed Canonici ipso Priore, ad Sædem Apostolicam se conuulerunt. Simil autem Innocent. III. Papa plurium Prælatorum authenticis scriptis certior factus erat de Canonorum contumacia, qui eosdem, exacto prius corporali iuramento, ab excommunicatione abiul-

absoluit, præcipiens, ut ad claustrum suum redeentes Priori obedientiam debet tam præstent: Hic vero mandat quibusdam Abbatibus, ut Canonicos illos ad obediendum Priori suo per censuras ecclesiasticas compellant: Insuper, ne de pertinacia & malitia sua gloriari possint, cogant eos, (si expedire videatur) ad iuramentum præstandum Priori, quod ante superbe ipsi negauerant, de parendo mandatis eius. Sin haec facere recusent, de fratum consortio penitus excludantur.

SUMMARIUM.

1. Prelatus regularis subditis suis regularibus ob eorum contumaciam excommunicationem & alias censuras inferre potest.
2. Regulares & simplices Beneficiati cogi possunt ad iuramentum de obedientia præstanda.
3. Periurus iterum ad iurandum compelli potest, quatenus id cedit in obligatione iurantis, non autem quatenus id cedere potest ad iurantis honorem, vel aliorum præiudicium.
4. Religiosus Prelato inobediens ac contumax, a fratum confortio separari debet; quod si Monasterio graue sit, & contumacia atque incorrigibilitas mereatur, ejici posse ex Ordine, non iterum suscipiendum, donec ad mentem redierit, constat ex ijs, quæ dixi lib. 4. tr. 5. c. 13.

NO T A N D V M I. Prelatus regularis subditis suis regularibus, propter contumaciam eorum, excommunicationem, aliasque censuras inferre potest, vti etiam habetur in c. sicut, 33. vbi id notat Gl. ver. sub intermissione anathematis, de simonia.

NO T A N D V M II. Licet Regulares, sicuti & seculares beneficiati, qui animarum curam, & administrationem non gerunt, ad iuramentum Prelato præstandum compelli non soleant, iuxta e. legebatur, hoc tit. Excepit tamen debet; nisi inobedientes, ac contumaces aut de inobedientia suspecti extinxerint, tum cogi possunt ad iuramentum de o-

bedientia, ut ibi etiam annotavi, & tradit adit. Gl. super c. seq. ver. obedientiam.

NO T A N D V M III. Qui iuramentum suum violando periurium incurrit, iterum ad iurandum compelli potest, quatenus id cedit id obligationem ipsius, non autem quatenus id cedere potest ad iurantis honorem, vel aliorum præiudicium, iuxta c. testimonium, 54. de testibus, & post Gl. hic ver. iuramento, notat Abb. hic n. 4.

NO T A N D V M IV. Religiosus Prelato inobediens, ac contumax a fratum confortio separari debet; ne & ipsos, tanquam ouis scabiosa, inficiat. Intelligunt autem id Ioan. Andr. & Imola hic n. 8. quod in ergastulum includi debeat. Sin autem id graue sit Monasterio, & contumacia atque incorrigibilitas mereatur, ejici posse ex Ordine, non iterum suscipiendum, donec ad mentem redierit, constat ex ijs, quæ dixi lib. 4. tr. 5. c. 13.

CAPITVLVM XI.

His quæ.

PARAPHRASIS.

In controversia, quæ erat inter Cardinalem tituli S. Laurentij in Damaso, & parochias eidem subiectas, sententiam tulit Honorius III, vt Presbyteri, ac Clerici earrundem parochiarum Cardinali obedientiam, ac reverentiam deferant, pro scrutinio, (seu examine Cathecumenis suis adhibendo) Baptismo, & Capitulo celebratis ad Ecclesiam eiusdem tituli, temporibus consuetis, veniant, correctionem Cardinalis, sicuti & censuras, quas forte in ipsis aut ecclesiis eorum tulerit, recipient, ac obseruent. Cum autem Ecclesia tituli eiusdem Cardinalis vacauerit, tunc ipsi Capellani ac Clerici ea, quæ dicta sunt (de scrutinio, Baptismo, Capitulo, &c. celebrandis) præstabunt; præterquam quod correctionem, excommunicationis, ac suspensionis sententiam, ob bonum pacis, Pontifex sibi ipsi reseruare voluerit.

S. F. M.